

Czym żyją młodzi ludzie

Udział biorą: Alicja Banasik, Klaudia Borzęcka, Aleksandra Kmita, Jakub Kopacz, Paulina Kowalczyk, Wiktoria Papież, Gabriela Słomińska, Zofia Smyła, Adrianna Urbańska i Katarzyna Zaremba.

Kuratorka: dr hab. Aleksandra Gieraga

Z wielką przyjemnością prezentuję piotrkowskiej publiczności ostatnie prace dyplomowe moich byłych studentów. Pochylam się nad nimi raz jeszcze i pokazuję ich dokonania artystyczne, dając im przestrzeń do bycia usłyszanym i zrozumianym. Zauważyłam, że mimo różnorodności koncepcji, tematów, narracji, stylów, technik czy mediów, jakimi posługują się młodzi artyści, istnieje jeden zasadniczy wspólny element – to wymiar ludzki. Ja versus ja, lub ja versus świat – dobry początek drogi artystycznej, dobry własny kompas, to dobra propozycja, by w ciszy usłyszeć siebie, drugiego, innych. Oto ja, oto „ecce homo”, ja zderzone z czymś – sobą, światem, mediami, wiedzą lub problemami wielkości góry... Krzyczące „ja” uwalnia się, co tylko podkreśla autentyczność prezentowanych prac, które w jakimś filozoficznym i metafizycznym wymiarze musiały wręcz powstać. W ten wymiar wpisuje się doskonale także postawa moich dwóch aktualnych studentów, których zapraszam do współtworzenia tej przestrzeni.

Parafrazując słowa ś.p. prof. Romany Hałat, mojej artystycznej mentorki, w takiej mierze w jakie człowiek robi dla siebie, robi automatycznie dla innych. W tym duchu proszę przyjąć tę wystawę jako głos młodych ludzi, którzy z ogromną troską, uwagą i wrażliwością wobec siebie i świata, w którym przyszło im żyć, przygotowali swoje projekty – z pełnym zaangażowaniem, na swoją miarę, na miarę człowieka, poszukującego odpowiedzi na fundamentalne egzystencjalne pytania. Ta wystawa jest dla nich, dla mnie i dla każdej publiczności.

Wystawa ta prezentuje najnowsze dyplomy magisterskie i licencjackie z Pracowni Obrazu z Instytutu Malarstwa i Rysunku Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Ekspozycja stanowi zbiór różnorodnych perspektyw, emocji i refleksji, wraz z pytaniami o współczesny świat, tożsamość, codzienność i wyzwania swoich czasów. Ich obrazy to zapis indywidualnych doświadczeń, ale także komentarz do otaczającej rzeczywistości – przefiltrowany przez wrażliwość, technikę i osobisty język artystyczny.

Indywidualizm stanowi oś przewodnią, manifestując się poprzez różnorodne tematy, formy i podejścia do medium. Każdy z młodych artystów dokonuje własnej redefinicji granic obrazu, przekraczając jednorodne narracje, by zmierzyć się z uniwersalnymi, a zarazem głęboko osobistymi wątkami. Różnorodność staje się w tym kontekście zarówno dowodem na rozwój jednostki, jak i wielogłosem współczesnego malarstwa. Obecność tak zróżnicowanych prac w jednym miejscu nie tylko inspiruje do refleksji nad znaczeniem indywidualności w sztuce, ale także skłania do pytania, w jaki sposób te różnice mogą budować wspólną przestrzeń wymiany myśli i doświadczeń.

Dzielimy się tym z piotrkowską publicznością, zamykamy pewien rozdział, po to, aby otworzyć nowy.

Aleksandra Gieraga